

Baggrundspapir 1 - til forslag til forbedring af reformen førtidspensions- og fleksjobreformen.

Er arbejdsevnen nedsat til 7 timer (og derunder), skal borgeren kunne vælge mellem ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Dette skal være et retskrav.

Det er nu mere end 3½ år siden, at loven trådte i kraft. I den tid har vi ventet på, at det skulle vise sig, hvor begrænset arbejdsevne, man skulle have for at kunne få en førtidspension. Dette er ikke sket – tværtimod har Ankestyrelsen i en konkret sag fastslået, at selv hvis der blot er en tænkt mulighed for at arbejdsevnen kan udvikles, så skal man i fleksjob eller ressourceforløb – selv når udgangspunktet er en dokumenteret arbejdsevne på 40 minutter om ugen. I denne konkrete sag arbejder medlemmet nu 1 time om ugen med at gå rundt om et hus for at se, om der er synlige skader, der gør, at der skal tilkaldes håndværkere. Dette er efter vores mening ikke udtryk for en arbejdsevne.

Med udgangen af maj 2017 er der 10.382 fleksjobbere, der er ansat i fleksjob mellem 1 – 5 timer og 12.418 ansat mellem 6-10 timer. (jobindsats.dk d. 10.8.2017) Langt størstedelen af disse vil være såkaldte udviklingsfleksjob, hvor der skal arbejdes med at udvikle på arbejdsevnen, men det sker ikke. Ifølge STARS egne tal er det kun 16 % der er gået op i tid, mens 16 % også er gået ned i tid. Når man ser disse tal, skal man huske, at kommunen gerne må godkende et fleksjob på færre timer end det, som fleksjobberens effektive arbejdsevne er. I disse tilfælde vil folk arbejde mindre end de kan og de vil have et ønske om og evne til i at komme op i tid og løn. De 16 % der er gået op i tid skal altså nedjusteres for de, som blot har fået et fleksjob på færre timer end deres effektive arbejdsevne er vurderet til.

Fleksjobsordningen er altså blevet til opbevaring af folk i udviklingsfleksjob uden udvikling – hvilket der også er en refusionsmæssig fordel for kommunerne i. Dette da der er et særligt refusionsbidrag til flekslønstilskuddet, der betyder, at kommunens andel af udgiften ikke overstiger det, som de ville have på en kontanthjælpsmodtager.

Vi tror på, at mennesker gerne vil bidrage til det samfund, de lever i, men vi mener, at hvis man har så reduceret en arbejdsevne, at den er under 7 timer om ugen, så skal man selv vælge om man vil bruge den på arbejdsmarkedet. En så reduceret arbejdsevne skyldes alvorlige helbredsmæssige problemer - og mange af disse mennesker bruger en alt for stor del af deres fritid på at restituere sig efter arbejdsdagen - på bekostning af resten af deres liv og deres familier. Derfor skal man selv kunne vælge.

SFI udgav i september 2015 en rapport om borgere i fleksjob efter reformen, og af denne fremgår det at mere end hver fjerde hellere ville have haft en førtidspension. Med valgmuligheden vil næsten 75 % altså stadig vælge et fleksjob. Dette gør retten til at kunne vælge til en ret begrænset samfundsøkonomisk udgift.